

Záznam

z prerokovania zásadných pripomienok podľa čl. 14 ods. 5 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky, ktoré sa stali predmetom rozporu k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

Prítomní:

- za Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky:

Branislav Ondruš

.....

- za Asociáciu organizácií zdravotne postihnutých občanov:

Mária Orgonášová

.....

Predmetom rozporového konania je prerokovanie zásadných pripomienok, ktoré k návrhu zákona uplatnila Asociácia organizácií zdravotne postihnutých občanov, a to:

1.

V čl. I § 18 ods. 3 písmeno p) navrhujeme iba doplniť dikciu „peňažné dary od blízkych osôb alebo priateľov a písmeno e): navrhujeme iba doplniť dikciu „nepeňažné dary od blízkych osôb alebo priateľov“.

Rozpor odstránený

Rozpor trvá

Do novely bude doplnená výnimka pre dary posilňujúce účinky kompenzácií.

2.

V čl. I § 40 ods. 7 - Navrhujeme slová „111,32%“ nahradiť slovami „je vo výške minimálnej mzdy“ a slová „148,42%“ nahradiť slovami „sa zvyšuje o 30%“.

~~Rozpor odstránený~~

Rozpor trvá

3.

V čl. I § 67d Prechodné ustanovenia účinné od 1. januára 2017, ods. 2 - Navrhujeme celý odst. vypustiť.

~~Rozpor odstránený~~

Rozpor trvá

4.

Ďalšie požiadavky nad rámec novely zákona:

Upraviť v zákone 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, dikciu zákona tak, že peňažný príspevok sa pri splnení podmienok poskytuje a nie, že sa môže poskytnúť. Fakultatívnosť súčasného znenia umožňuje voluntarizmus a rozdielne prístupy posudkových komisií v rôznych regiónoch. Je tu tiež väčšie nebezpečenstvo klientelizmu a korupcie.

▪ *Odstrániť zo zákona 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, ustanovenia, ktoré priamo diskriminujú osoby na základe veku:*

§ 22, ods. 2 *uvádza, že peňažný príspevok na osobnú asistenciu možno poskytnúť osobe so zdravotným postihnutím po dovŕšení veku 65 rokov iba vtedy, keď bol poskytovaný aj pred dovŕšením 65. roku.* Je častým prípadom, že vo veku nad 65 rokov sa niekto stane náhle (napr. po autohavárii, pri vážnych poškodeniach zraku, pri rôznych úrazoch) ťažko zdravotne postihnutou osobou, ale s podporou druhej osoby by mohol pokračovať v pracovnej činnosti (napr. výtvarník, umelec, vedecký pracovník, spoločensky inak angažovaná osoba a pod.). Nepotrebuje k tomu opatrovateľa, ale osobnú asistenciu. Aktívny život by bol nielen pre neho, ale aj pre spoločnosť aj ekonomicky významný. Preto pri poskytovaní akýchkoľvek benefitov žiadame postupovať prísne individuálne a nie paušalizovaním s prihliadnutím len na vek.

§ 34, ods. 3 *uvádza, že pri odkázanosti na individuálnu dopravu, peňažný príspevok na zakúpenie osobného motorového vozidla možno poskytnúť iba do veku 65 rokov.* Alternatívne sa umožňuje poskytnutie peňažného príspevku na prepravu napr. taxi službou. Poskytnutie peňažného príspevku na prepravu iba taxi službou však výrazne obmedzuje osobnú mobilitu. Ak telesne postihnutá osoba, odkázaná na individuálnu dopravu, vlastní motorové vozidlo, obzvlášť ak si ho dokáže sama riadiť, má možnosť toto vozidlo použiť na svoju prepravu kedykoľvek, kamkoľvek a tak často, ako je to potrebné. Inými slovami, môže pokračovať, či vykonávať primeranú tvorivú činnosť, môže sa spoločensky angažovať, žiť kultúrne, udržiavať rodinné kontakty a pod. Riešenie každodenných potrieb formou príspevku na prepravu, nie je ani ekonomicky výhodné. Ak zdravotne postihnutá osoba je aj v seniorskom veku ekonomicky aktívna, platí z príjmu priame aj nepriame dane, odvody, je náročnejším konzumentom a najmä cíti sa zdravšia. Pasívne poberanie dávky na

prepravu napr. taxíkom, znamená veľké časové obmedzenia, je to výrazne drahšie a takéto výdavky z verejných prostriedkov, sú prakticky neefektívne.

Vyššie uvedené ustanovenia sú v hlbokom rozpore so zásadami podporovania aktivít aj vo vyššom veku. Ak ide osobu, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá, je potrebné prihliadať na výsledky komplexného medicínsko-sociálneho posúdenia individuálnych schopností každej konkrétne posudzovanej osoby **v každom veku !!!**

▪ **Riešiť dostupnosť technických pomôcok a asistenčných služieb podľa zákona č. 447/2008 Z. z. aj v prípade, že posudzovaná osoba nie je schopná spoluúčasti na financovaní potrebnej pomôcky. Podľa prílohy č. 10 zákona č. 447/2008 Z. z. maximálna výška príspevku na zakúpenie pomôcky, resp. na bezbariérovú úpravu bytu, či domu alebo garáže je 95%. *Spoluúčasť osoby, odkázanej na pomôcku, je nevyhnutná vo výške minimálne 5% z ceny kompenzačnej pomôcky, resp. úpravy bytu, či domu.* U osôb v hmotnej núdzi (napr. jeden rodič dieťaťa so zdravotným postihnutím sa stane nezamestnaným, druhý žije len z príspevku pri opatrovaní dieťaťa a pod.) dochádza k nemožnosti úhrady doplatku (*doplatok môže predstavovať aj stovky Eur*) a tým sa im kúpa pomôcky, alebo bezbariérová úprava domácnosti stáva nedostupnou.**

▪ **Riešiť poskytovanie opakovaných príspevkov na zvýšené náklady podľa zákona č. 447/2008 Z. z. až do výšky príjmu na úrovni minimálne 4-násobku životného minima** (nie 3-násobku, ako je to v súčasnom znení zákona, čo je hlboko pod priemerným príjmom zdravého, zamestnaného občana !!!). Poskytovanie peňažných príspevkov na prekonávanie znevýhodnení, ktoré má občan s ŤZP v jednotlivých oblastiach života v porovnaní s občanom bez ZP, je viazané na jeho príjem a príjem jeho rodiny. Najcitlivejšie je to v oblasti opakovaných dávok na zvýšené výdavky (na diétne stravovanie, na benzín, na prepravu, na obnovu zvýšeného opotrebovania ošatenia a bytového zariadenia, na starostlivosť o psa so špeciálnym výcvikom a i.). Finančnú kompenzáciu je možné poskytnúť len v prípade, ak príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím nepresiahne výšku 3-násobku sumy životného minima. Motivácia pracovať sa preto často stráca, nakoľko **už minimálny príjem zo zárobkovej činnosti, spolu s invalidným dôchodkom môžu sumárne vytvárať príjem nad hranicu 3-násobku sumy životného minima** a občan stráca možnosť získať príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov a to aj napriek tomu, že ich naďalej reálne má. **Možnosť posunúť sa vlastnou prácou, vlastným snažením do strednej spoločenskej vrstvy je preto prakticky pre väčšinu osôb so zdravotným postihnutím nedostupná.**

Rozpor odstránený

Rozpor trvá

V Bratislave dňa